

Sosyal, Beşerî ve İdari Bilimler Dergisi

2022, 5(10): 1472-1479.

DOI: [10.26677/TR1010.2022.1110](https://doi.org/10.26677/TR1010.2022.1110)

ISSN: 2667-422X Dergi web sayfası: www.sobibder.org

KAVRAMSAL MAKALE

Kadın Eğitimi ve İstihdamı Açısından Sosyal Belediyecilik Rolü

Pınar BAKIR, Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Aydın Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, İstanbul, e-posta: pbakir@hotmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6886-2032>

Öz

Bu makalede kadın eğitimi ve istihdamı, sosyal belediyecilik çalışmaları kapsamında sunulan faaliyetler ele alınarak irdelenecektir. Kadın eğitiminin önemi ile kadının istihdamda neden yer alması gerektiği üzerinde açıklama yapılacaktır. Sosyal belediyecilik çalışmalarının kadın odaklı değerlendirmesi yapıldığında nasıl bir etki oluşturduğu araştırılacaktır. Çalışmada kadının eğitimi ve istihdamı ile sosyal belediyecilik kavramları birlikte ele alınarak kompoze edilecektir. Çalışmada literatür araştırması yöntemi kullanılarak, sosyal belediyecilik hizmetleri kadın minvalinde analiz edilecektir. Çalışmanın temel amacı sosyal belediyecilik ile kadın eğitimi ve istihdamı arasında var olan çözüm odaklı uyumu ortaya çıkarmaktır. Araştırmada kadın eğitimi ve önemi, kadın istihdamı ve gerekçeleri, yetişkin eğitimi ve kadın, sosyal belediyecilik kavramları derinlemesine incelenecektir. Çalışmanın sonunda öneriler ve tartışma kısmı mevcuttur.

Anahtar Kelimeler: Kadın, Sosyal Belediyecilik, Yetişkin Eğitimi.

Makale Gönderme Tarihi: 26.04.2022

Makale Kabul Tarihi: 02.10.2022

Önerilen Atf:

Bakır, P. (2022). Kadın Eğitimi ve İstihdamı Açısından Sosyal Belediyecilik Rolü, *Sosyal, Beşerî ve İdari Bilimler Dergisi*, 5(10): 1472-1479.

**Journal of Social, Humanities and
Administrative Sciences**

2022, 5(10): 1472-1479. DOI:[10.26677/TR1010.2022.1110](https://doi.org/10.26677/TR1010.2022.1110)

ISSN: 2667-422X Dergi web sayfası: www.sobibder.org

CONCEPTUAL PAPER

In Terms of Women's Education and Employment the Role of Social Municipality

Pınar BAKIR, MSc. Student, İstanbul Aydın University, Institute of Graduate Programs, İstanbul,
e-mail: pbakir@hotmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6886-2032>

Abstract

In this article, women's education and employment will be examined by considering the activities offered within the scope of social municipality studies. An explanation will be given on the importance of women's education and why women should be involved in employment. It will be investigated how social municipality studies affect women-oriented evaluation. In the study, the education and employment of women and the concepts of social municipality will be handled together and composed. In the study, using the literature research method, social municipal services will be analyzed in terms of women. The main purpose of the study is to reveal the solution-oriented harmony between social municipality and women's education and employment. In the research, women's education and its importance, women's employment and its reasons, adult education and women, social municipality concepts will be examined in depth. At the end of the study, there are suggestions and discussion section.

Keywords: Women, Social Municipalism, Adult Education.

Received: 26.04.2022

Accepted: 02.10.2022

Suggested Citation:

Bakır, P. (2022). In Terms of Women's Education and Employment the Role of Social Municipality, *Journal of Social, Humanities and Administrative Sciences*, 5(10): 1472-1479.

GİRİŞ

Kadın ve erkek birbirini tamamlayıcı özelliğe sahip varlıklardır. Bu bakımdan kadına ait sorunların giderilmesi ve çözülmesi toplumda var olan diğer sorunların da çözülmesine yardımcı olacaktır. Çünkü kadın üstlendiği rollerle (eş, anne, kardeş, evlat vb.) toplumun her kesimini eğiten ve değiştirebilen bir yapıya sahiptir. Kadın eğitilirse toplumda eşgüdümlü olarak eğitilecektir. Kadını yalnızca eve hapsetmek onun var olan yeteneklerini ortaya çıkarmasına ve toplumsal faydaya dönüşmesine engel olmaktadır. Kadının çalışma hayatı hakkında birçok önyargı vardır. Kadının bu çerçevede hem önyargıları kırması hem de iş hayatının zorluklarını üstlenmesi gerekecektir. Yedi yirmi dört çalışan kadın, sosyal yaşamın içinde kendi konumunu belirleyecektir. Kadının eğitimi ve çalışma hayatına katılımı toplumun tüm kesimleri tarafından desteklenmeli ve devlet politikası olarak uygulanmalıdır.

Sosyal belediyecilik çalışmaları ile anlaşılması gereken, devletin sosyal politika araçlarını yerel yönetimlere devretmesidir. Sosyal belediyecilik ile toplumun özellikle dezavantajlı bireylerine ulaşarak, bu grupların var olan problemleri yerinde çözülebilmektedir. Toplumun en önemli sorunlarından birini teşkil eden kadın eğitimi ve istihdamı, sosyal belediyecilik çalışmaları ile çözülebilmektedir. Belediyelerin paydaşları olan meslek odaları, MEB ve üniversiteler ile işbirliği çalışmaları yürütmesi bir zorunluluk olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu çerçevede belediyelere yerelde öncü bir rol verilmektedir. Diğer kurumları harekete geçirici olan bu rol ile belediyeler kadının eğitimini ve istihdamını sağlayacaktır. Ayrıca belediye mevcut problemlere çözüm sunma potansiyeline sahip, yerelde lider kurum olmaktadır. Yerelde lider kurum olan belediyelerin, kadına sunduğu mesleki ve teknik eğitimle kadın, kendini geliştirecek ve istihdama hazır bir hale dönüşecektir. Böylece kazan-kazan sonucu elde edilecek ve toplum hem gelişme kayıtlı edecek hem de mevcut sorunlarından kurtulacaktır.

Yerel yönetimlerin üstlendikleri bu yeni sosyal belediyecilik rolü ile kadın eğitimi ve istihdamı kolaylaşmaktadır. Merkezi yönetimin ulaşmakta zorlandığı bölgelerde yerel yönetim mekanizması ile toplumun ihtiyaç duyduğu hizmetler daha hızlı ve kırtasiyecilikten uzak bir şekilde sunulmaktadır. Bu çalışma dört bölümden oluşmaktadır. İlk bölümde kadın eğitimi ve önemi konusunda inceleme yapılacaktır. İkinci bölümde ise kadın istihdamının gerekçeleri ayrıntılı olarak irdelenecektir. Üçüncü bölümde ise yetişkin eğitimi çerçevesinde kadının yeri ve önemi analiz edilecektir. Dördüncü bölümde ise kadının var olan eğitim ve istihdam sorunlarının sosyal belediyecilik çalışmaları ile nasıl bir çözüme kavuşabileceği üzerine detaylı olarak araştırma yapılacaktır. Çalışmanın sonuç bölümünde ise sosyal belediyecilik kapsamında yapılan faaliyetler ile kadın eğitimi ve istihdamına yönelik sorunlar ve çözüm önerileri ile tartışma mevcuttur.

Kadın Eğitimi ve Önemi

İnsanın tüm bilgi, beceri ve kabiliyetleri ancak eğitimle ortaya çıkmakta ve şekillenebilmektedir. Eğitim seviyesi yüksek bir toplum, kadın eğitim oranı ile yakından ilişkilidir. Bu çerçevede devletin sosyal ve ekonomik refahı kadın eğitimine bağlıdır. Kuşkusuz insanın ilk öğretmeni olan ve anne rolünü gerçekleştiren kadın, eğitildiği müddetçe bireyin ve toplumun da eğitim seviyesi yükselecektir. Kadının eğitimi ile ortaya çıkan işgücü sosyal yaşamda tamamlayıcı bir rol üstlenmektedir. Kadınların toplumun tüm iş kademelerinde ve çalışma alanlarında aktif olarak görev yaptığı görülmektedir. Bu durum nedeniyle kadının eğitimi artık zorunlu hale gelmiştir. Kadın ve eğitim, bu bakımdan birbirini bütünleyen iki kavramdır. Eğitim hizmetleri kadına ulaşabildiği ölçüde kadın güçlenecek ve böylece güçlü toplumlar meydana gelecektir. Toplumun

tüm kılcal damarlarında var olan kadın eğitimi ihtiyacı, kaçınılmaz bir gerçektir (Kayadibi, 2003:30).

Geçmişten günümüze kadın eğitimi bir problem olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu problemin kökeninde ise kadına yönelik cinsiyetçi bakış açısı gelmektedir. Oysa öncelikle kadının bir insan olarak değerlendirilmesi ve bu doğrultuda kadına kabiliyetlerini kullanabilme fırsatı verilmesi gerekmektedir. Eğitim hizmetleri kadının ihtiyaçları yönünde şekillenebilmelidir. Kadın erkek eşitliğinin savunulduğu günümüz dünyasında istenilen kadın eğitim oranına ulaşamamıştır. Kadınların bu doğrultuda öncelikli olarak bilinçlendirilmesi gerekmektedir. Böylece kalkınmada aktif rol alan kadın kendisini ve aynı zamanda içinde bulunduğu sosyal yaşamı zenginleştirecektir. Bu çerçevede ülkelerin eğitim politikaları “Kadına nasıl daha iyi bir hizmet sunarız?” ve “Kadın eğitim oranını nasıl artırabiliriz?” sorularına cevap bulabilecek nitelikte olmalıdır. Eğitim yaklaşımları, anne, eş ve evlat rollerini üstlenen kadına, bütünsellik açısından daha kapsayıcı bir şekilde sunulmalıdır (Özaydınlık, 2014:109).

Kadın eğitimi ile amaçlanan yalnızca okuma- yazma becerisi geliştirme olarak düşülmemelidir. Kadın eğitimi her alanda bilgi sunmaya dönük olmalıdır. Bu çerçevede yüksek öğrenim, mesleki ve teknik bilgi, akademik donanım gibi kadını her alanda işgücü piyasasına ve hayata hazırlayan bir eğitim modeli öngörülmelidir. Nüfusun yarısına erişim kadına yönelik eğitim politikaları ile mümkündür. Sosyal ve kültürel yaşamın vazgeçilmez unsuru olan kadın eğitimi kuşkusuz modern hayat için oldukça önemlidir. 21. yy. becerileri kapsamında kadın eğitimi değerlendirildiğinde, kadın eğitiminin tüm dünyada oldukça yaygın bir konu olduğu görülmektedir. Ayrıca kadının karakter eğitimi ve meslek sahibi olması ise diğer ele alınması gereken konulardır. Bu çerçevede kadının ev ortamından çıkması ve sosyal yaşamda aktif bir pozisyon alması günümüzde bir zorunluluk halini teşkil etmektedir (Seven ve Engin, 2007:187).

Gelişmiş ülkelerde ekonomik kalkınma oranının yüksek olduğu bilinen bir gerçektir. Ekonomik kalkınma ile birlikte, insan hakları, sosyal ve ekonomik haklar ile demokrasi gibi kavramlar toplum üzerinde oldukça etkindir. Gelişmiş ülkelerde aynı zamanda kadının ekonomiye katkısı da oldukça yüksektir. Çünkü beşeri sermaye olarak değerlendirilen kadın eğitildikçe ekonomik üretime katkısı da yüksek olacaktır. Böylece cinsiyet ayrımcılığı engellenecek ve daha demokratik bir toplum oluşacaktır. Yoksul ülkelerde ise kadının daha az ekonomiye katkısının olduğu görülmektedir. Bunun temel sebebi ise kadının yoksul ülkelerde eğitim ortamlarına yeterli oranda dahil edilemeyişi gelmektedir. Oysa insan hakları açısından ve toplumun refahı bakımından cinsiyet ayrımcılığını içeren tüm politikaların ve uygulamaların son bulması gerekmektedir (Tunç, 2018:247).

Kadın İstihdamı ve Gerekçeleri

Kadın istihdamı her geçen gün toplumda önem kazanan bir konu olarak karşımıza çıkmaktadır. Kadının yeterli eğitim seviyesine sahip olmaması istihdam piyasasında bulunan konumunu da aşağı seviyeye çekmektedir. Bu durumun temel nedeni kadın istihdamı ile ilgili yeterli işgücü politikalarının yapılamayışıdır. Kadın istihdamının devlet eliyle teşvik edilmesi gerekmektedir. Kadının işyerinde daha uygun şartlarda çalışabilmesi, kreş yardımı gibi konular kuşkusuz devlet politikası olarak uygulanmalıdır. Böylece kadın istihdamının istenen seviyede olması sağlanabilecektir. Gelişmiş ülkelerde kadınların ev kadını rolünden sıyrılarak aktif işgücü piyasasında kendini gösterdiği görülmektedir. Kadınların kendini ispatlayabilmelerine katkı sağlayacak istihdam olanakları sağlanmalıdır. Kadın istihdamı ile aile ekonomisine katkı sağlanabilmektedir. Bu çerçevede kadının işgücü piyasasına dahil edilmesi ile toplumun sosyal ve ekonomik refah payı da artış gösterebilecektir (Karabıyık, 2012:256).

Kadının çalışmasına yönelik toplumda var olan olumsuz bakış açıları kadın istihdamının önündeki en önemli engellerden birini oluşturmaktadır. Devletin istihdam politikaları kapsamında toplumda kadın işgücü piyasasına katılımını sağlayacak nitelikte çalışmalar yapılmalıdır. Bu çalışmalar, toplantı, çalıştay, eğitsel faaliyetler şeklinde olmalı, halk üzerinde kadın istihdamı konusunda bilinçlendirme gerçekleştirilmelidir. Bu bilinçlendirme çalışmaları ile birlikte bireysel ve toplumsal olarak yaşanabilecek olumlu gelişmelere yer verilmelidir. Günümüzde kadının yalnızca tarım sektörü ile ücretsiz ev işçiliği yapması artık kabul edilebilir bir görüş değildir. Bu çerçevede kadının yeterli eğitimle donatılması ve kadına gerekli fırsat eşitliği imkanı sunulması gerekmektedir ve böylece kadının toplumsal hayattaki yerini alması sağlanmalıdır. Kadına yönelik yarı zamanlı iş imkanı oluşturulması, çocuk ve yaşlı bakımı için destek politikalarının üretilmesi gibi kadını iş hayatına yönlendirecek nitelikte çalışmaların yapılması da bir başka gerekliliktir (Berber ve Eser, 2008:15).

Küresel dünya ile rekabet eden ülkemizde, kadınların işgücü piyasasına yeterli katılımının olmayışı adeta bir kısır döngüye neden olmaktadır. Bu soruna ayrıca kadının çalışma hayatına dahil edilmesine yönelik önyargı ve negatif tutumlarda eklenmektedir. Oysa sürdürülebilir kalkınma ve makroekonomik nedenler yeterli derecede gerçekleştirilmiş kadın istihdamını zorunlu hale getirmektedir. Bu çerçevede eğitime yeterli erişiminin sağlanması gereken kadın, sosyo-ekonomik bakımdan önemli derecede beşeri sermayedir. Kuşkusuz kadın istihdamı ile birlikte mevcut işsizlik oranı da düşecek ve kalkınma artacaktır. Kadınların çalışma hayatı için esnek, evden veya yarı zamanlı çalışma gibi bir dizi iyileştirme yapılabilir. Kadının eş ve anne olması, doğurganlık özelliği, çocuk ve yaşlı bakımı, ev temizliği ve yemek yapımı, çalışma hayatına katılımına engel değildir. Kadınlara iş hayatına katılarak kendini gerçekleştirme olanağı sunulmalıdır (Serel ve Özdemir, 2017:144).

Yetişkin Eğitimi ve Kadın

Yetişkin eğitimi, öğrenme sürecini yarıda bırakmış veya ilgi duyduğu eğitim ortamlarına katılarak kendini yenilemeyi ve kişisel olarak geliştirmeyi hedeflemiş bireylere dönük eğitim programlarının tamamını kapsamaktadır. Bugün küreselleşen dünyamızda yetişkin eğitimi bireylerde mesleki-teknik, okuma yazma, genel kültür gibi alanlarda bilgi ve beceri edinme imkanı sunmaktadır. Örneğin dijital çağda yaşayan günümüz insanının, bu yeni dünyaya uyumu, yetişkin eğitimi ile mümkündür. Bilgiye erişimin büyük önem arz ettiği dünyamızda birey ve toplumun bu bakımdan güçlü olması gerekmektedir. Küreselleşmenin etkisiyle daha çok finans boyutu ve ekonomiye katkıları ele alınan yetişkin eğitime hümanist bir bakış açısı ile yaklaşmak gerekmektedir. Bu çerçevede yetişkin eğitimi, özellikle toplumun dezavantajlı bireylerine yönelik yaptığı çalışmalarla önem arz etmektedir (Kaya, 2014:106). Yetişkin eğitimi, ülkemizde önemi giderek artan ve ulusal bir politika olması nedeniyle birey ile toplum üzerinde farkındalık yaratan bir eğitim sahasını oluşturmaktadır.

Yetişkin eğitimi kaynaklarından en önemlisi mevcut kadın popülasyonudur. Kadınların iş hayatına atılma sürecinin hızlanması ile beraber istihdamın gerektirdiği eğitim ihtiyacı meydana gelmektedir. Yetişkin eğitimi ile kadınlara mesleğin öngördüğü gerekli eğitsel donatılar verilmekte ve sertifikasyon süreci gerçekleştirilmektedir. Okuma yazma becerilerine sahip olan kadın, kendini gerçekleştirerek toplum için faydalı hale gelecektir. Yetişkin eğitimi toplumun tüm kesimlerine hitap eden bir eğitim platformuna sahiptir. Bu çerçevede toplumda dezavantajlı bireylere de yetişkin eğitimi olanağı sunulmaktadır. Kadınlar bu bakımdan yetişkin eğitiminde odak grup olarak değerlendirilmektedir. Kadının sosyalleşmesi, ev ortamından uzaklaşması, ekonomik gelir elde edebilmesi için yetişkin eğitimi zaruri bir ihtiyaçtır. Kısaca toplumda arz talep ilişkisi içerisinde var olan eğitim döngüsü, yetişkin eğitimi ile sunulmaktadır. Fayda

maliyet bakımından yetişkin eğitiminde kadın önemli oranda fayda sağlamakta ve bu durum toplumsal gelişimi artırmaktadır (Toprak ve Erdoğan, 2012:87).

Sosyal Belediyecilik Hizmetleri Kapsamında Kadın

Sosyal devletin, yerelde yansıması olarak bilinen sosyal belediyecilik ile toplumun daha çok dezavantajlı kesimlerine yapılan yardım ve yatırımlar anlaşılmaktadır. Yerinden yönetim kuruluşları olarak bilinen belediyeler halka en yakın hizmet sunan kamu tüzel kişiliğine haiz kuruluşlardır. Son dönemde sosyal belediyecilik misyonu yüklenen yerel yönetimler çalışmalarını bu doğrultuda şekillendirmektedir. Sosyal devletin ülkenin her bölgesine aynı eşitlikte erişmesi sosyal belediyecilik anlayışı ile gerçekleşmektedir. Merkezi yönetimin erişmekte zorlandığı bölgelerde sosyal belediyecilik hizmetleri oldukça önem arz etmektedir. Sosyal belediyecilik hizmetlerinin daha etkin ve verimli olarak yürütülebilmesi için devletin teşvik edici politikalar üretmesi ve yerel yönetimlere finans kaynağı sunması gerekmektedir. Yerel halkın ihtiyaçlarına, isteklerine ve şikayetlerine ancak sosyal belediyecilik faaliyetlerinin kalitesi ölçüsünde ulaşılabilecektir (Berkün, 2017:595).

Sosyal belediyecilik çalışmaları ile yoksul, engelli, toplumsal avantajı olmayan vatandaşlara hizmet götürülmektedir. Sosyal belediyecilik ile aynı zamanda sosyo-kültürel etkinlikler de yapılarak toplumun tüm kesimlerine hizmet sunulmaktadır. Dünyada görülen yerelleşme eğilimi ile sosyal belediyecilik hizmetleri her geçen gün yaygınlaşmakta ve önem kazanmaktadır. Sosyal belediyecilik çalışmaları ile hizmetler daha hızlı, seri bir şekilde gerçekleşmekte, bürokratik engeller aşılmaktadır. Nitelikli bir şekilde sunulan sosyal belediyecilik hizmetleri toplumun ihtiyaçlarını karşılayabilecek potansiyelindedir. Merkezi yönetimle birlikte koordineli olarak yürütülmesi gereken bu hizmet ile görev ve sorumluluklar paylaşılmaktadır. Bu çerçevede belediyelerin yalnızca alt yapı, su, yol, çevre hizmetleri gibi alanlarda faaliyetlerini yürütmesi beklenemez. Belediyeler mevcut hizmetlerinin yanında yerel halkın sosyo-kültürel ve ekonomik ihtiyaçlarını da görmekle mükellef kurumlardır. (Çöpoğlu, 2014:245).

Sosyal politika uygulamalarının yerelde yürütücüsü olan belediyelerin, kadın, engelli, yoksul ve diğer dezavantajlı gruplara yönelik sunacakları istihdam ve eğitim hizmetleri büyük önem arz etmektedir. Kadınların iş hayatına giderek artan bir şekilde katılımları gözlemlenen bir durumdur. Kadını iş hayatına çeken unsurlar ise ekonomik bağımsızlık, sosyalleşme, kendini gerçekleştirme gibi faktörlerdir. Kadının istihdamını sosyal belediyecilik kapsamında yapılan çalışmalarla desteklemek mümkündür. Belediyelerin kadınlar için sunacağı yetişkin eğitimi çalışmaları ile istihdam politikaları bu bakımdan önemlidir. Bu sosyal belediyecilik çalışmaları ile kadın üreten bir konuma yükselecek ve aile ekonomisine katkı sağlayacaktır. Bu çerçevede sosyal belediyecilik çalışmalarında belediyelerin, diğer kamu kurumları, milli eğitim, üniversiteler, meslek odaları, özel sektör ile işbirliği halinde çalışması gerekmektedir. Belediyelerin sosyal politika araçlarını kullanabilmeleri, yerelde kadın istihdamı ile eğitim sorununu çözecek ve istikrarlı bir kalkınma gerçekleştirecektir. (Onay Özkaya, 2009:68).

Mikro ölçekte değerlendirildiğinde kadın eğitimi ve istihdamının kadim bir mesele olduğu ve geçmişten günümüze kadar devam ettiği görülmektedir. Sosyal belediyecilik ile geçmişi olan bu sorun için yerelde ve yerinde çözüm üretilmektedir. Belediyelerin toplumsal bir misyonu olması, kadın eğitimine ve istihdamına yönelik bakış açılarını değiştirmektedir. Birçok kurum, sivil toplum kuruluşu ve belediyenin tüm paydaşlarının katkısı ile kadına yönelik çözüm üreten çalışmalar yapılmaktadır. Beklentileri karşılamak, ihtiyaçları göz önünde bulundurmamak ve kadına yönelik en temel sorunları yerinde çözmek amacıyla sosyal belediyecilik faaliyetleri gerçekleştirilmektedir. Merkezi yönetimin ağır aksak giden uygulamaları ile kadın eğitimi ve

istihdamının istenilen seviyede sağlanması mümkün değildir. Bu çerçevede belediyelere önemli görevler düşmektedir. Sosyal devlet konut, sağlık, emeklilik ve istihdam gibi imkanlar sunmaktadır. Sosyal belediyeçilik çalışmaları, sosyal devlet ilkesi üzerine kurulu olduğundan toplumsal taleplere bu doğrultuda cevap vermelidir. (Kesgin, 2012:179).

SONUÇ

Kadın eğitimi ve istihdamı bir ülkenin kalkınmasının en önemli gereksinimlerinden birini teşkil etmektedir. Kadın eğitildiği takdirde toplum da eğitilecektir. Kadın istihdamı ile bir ülkenin ekonomik büyüme oranı arasında olan ilişki yadsınamaz bir durumdur. Ekonomik büyüme beraberinde işsizlik oranının düşürülmesi, refah payının artması anlamına gelmektedir. Birçok sorunun altında yatan sebep kadının yeterli eğitimi almamış ve istenilen seviyede istihdama dahil edilmemiş olmasıdır. Bu durum özellikle toplumun çekirdeğini oluşturan aile içinde, sorunlar yaşanmasına ve tüm toplumun bu durumdan olumsuz olarak etkilenmesine yol açmaktadır. Kadının bu çerçevede sosyo-ekonomik yapıya dahil edilmesi büyük önem arz etmektedir. Çünkü kadın konumu itibarıyla toplumun lokomotifini oluşturmakta ve birçok konuya önderlik etmektedir. Kadına ait problemlerin büyük bir kısmı eğitim ve ekonomi temeline dayanmaktadır. Tüm bu sorunlar ancak devlet eliyle yapılabilecek kadına yönelik politikaların yürürlüğe girmesi ile çözüme kavuşacaktır.

Sosyal belediyeçilik, toplumun yardıma muhtaç, desteklenmesi gereken ve yatırıma ihtiyacı olan bireylere sunulmuş hizmetlerin tamamını kapsamaktadır. Sosyal belediyeçilik ile toplumun her kesimi talep ettiği hizmetlere ulaşma imkanı elde etmektedir. Kadınların istihdamı ve eğitimi de sosyal belediyeçilik kapsamında yapılmakta ve bu doğrultuda isabetli çalışmalar gerçekleştirilmektedir. Halka en yakınlık ilkesi ile hareket eden belediyeler, yerelin sorunlarını en iyi tespit edebilen kurumlardır. Kadın eğitimi ve istihdamı konusunda işbirliği yapacağı kurumların desteğini alan belediyeler, yerelde hangi kadın eğitimlerine ihtiyaç duyulduğunu da belirleyebilmektedir. Mesleki-teknik, okuma-yazma, genel bilgi ve beceri, hobi, vb. alanlarda kadına yönelik hizmet sunabilen belediyeler, kadın istihdamı için de meslek odaları ve özel sektörle çalışma yapabilmektedirler. Kadın eğitiminde ve istihdamında sosyal belediyeçiliğin rolü bu bakımdan oldukça önemlidir.

Bilgi ekonomisi olarak geçen kavram, günümüz dünyasında toplumu oluşturan tüm katmanların bilgiye erişimini zorunlu tutmaktadır. Bilginin güç olduğu ve ülkeler arasında rekabetin bilgi minvalinde gerçekleştiği bilinen bir durumdur. Kadın eğitimi ve istihdamı da bilgi ekonomisine katkı sağlamaktadır. Kadının eğitimi ve istihdamı aynı zamanda hem ülkenin kalkınmasına yardımcı olur hem de birçok sorun daha meydana gelmeden engellenmiş olur. Bu noktada halka yakınlık bakımından hizmet sunan belediyelere önemli görevler düşmektedir. Belediyelerin yetişkin eğitimi veren kurumlarla işbirliği yapması, kadın eğitiminde yaşanan riskleri minimize edecektir. Aynı şekilde eğitimini tamamlayan kadınların meslek odaları ve özel sektörle tanıştırılması kadına iş bakımından yeni kapılar açacaktır. Sosyal belediyeçilik hizmetleri kadına yönelik politikalar ürettikçe kadın güçlenecek, toplum güçlenecektir.

KAYNAKÇA

Berkün, S. (2017). Türkiye’de Sosyal Belediyeçilik Anlayışı, *Şarkiyat*, 9(2), 582-598.

Berber, M. ve Eser, B. Y. (2008). Türkiye’de Kadın İstihdamı: Ülke ve Bölge Düzeyinde Sektörel Analiz, *Isguc The Journal of Industrial Relations and Human Resources*, 10(2), 1-16.

- Çöpoğlu, M. (2014). Sosyal Belediyecilik ve Sorunları, *Çankırı Karatekin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 5(2), 223-247.
- Kaya, H. (2014). Küreselleşme Sürecinde Yaşam Boyu Öğrenme ve Yetişkin Eğitimi Gerçeği. *Akademik İncelemeler Dergisi*, 9(2), 91-111.
- Karabiyik, I. (2012). Türkiye'de Çalışma Hayatında Kadın İstihdamı. *Marmara Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 32(1), 231-260.
- Kayadibi, F. (2003). Kadın Eğitiminin Önemi ve Kalkınmadaki Rolü, *İstanbul Journal of Sociological Studies*, 28, 19-31.
- Kesgin, B. (2012). Kentsel Yoksulluğa Yönelik Yerinden ve Yerel Müdahale: Sosyal Belediyecilik, *Süleyman Demirel Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 26, 169-180.
- Onay Özkaya, M. (2009). Kadın Girişimcilere Yönelik “Strateji Geliştirmede” Yerel Yönetimlerle İşbirliği İçinde Olmak, Mümkün Mü?, *Yönetim ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi*, 7(11), 56 – 72.
- Özaydınlık, K. (2014). Toplumsal Cinsiyet Temelinde Türkiye’de Kadın ve Eğitim. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 33, 93-112.
- Seven, M. A. ve Engin, A. O. (2007). Türkiye’de Kadının Eğitimi Alanındaki Eşitsizlikler. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 9(1), 177-188.
- Serel, H. ve Özdemir, B. S. (2017). Türkiye’de Kadın İstihdamı ve Ekonomik Büyüme İlişkisi. *Yönetim ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi*, 15(3), 134-150.
- Toprak, M. ve Erdoğan, A. (2012). Yaşam Boyu Öğrenme: Kavram, Politika, Araçlar ve Uygulama, *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi*, 2, 69-91.
- Tunç, M. (2018). Kalkınmada Kadın Ayrımcılığı ve Toplumsal Cinsiyet Eşitsizliğinin Rolü: Ülkelerarası Farklı Gelir Gruplarına Göre Yatay Kesit Analiz, *Sosyoekonomi*, 26(38), 221-251.